

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۶/۲۴

محمد عارف رسولي

د افغانستان په ننيو شرايطو کې

يوازي له ځانه بايد گيله وکړو!

مور ته اړتيا ده چې د هېواد سيمې او نړۍ حالاتو ته له هر اړخيز لوري او په خلاصو سترگو وگورو، له پېښو او د نورو له تجربو بايد گټه واخلو، نوشتگر و اوسو. بايد ځان تېر نه باسو، ملي ستونزې راز راز لاملونه لري، ورسره مبارزه د ملت د هر فرد دنده ده، که سياسيون مو بې لارې دي، همدا مور مشران کړي دي او څنگه يې بايد لارې ته راولو. خو په نن زمانه کې دا مسله ډېره پېچلې شوې او گډو هڅو، سازماني خوځښتونو او او يو بل ته لاس ورکولو ته اړتيا لري.

زه د هېواد لوستني او روڼ اندی فشر ته وایم. راځئ يوازي له غندلو تېر شو او ورسره يو ځای خپل مسولیتونه درک او ورته ژمنتيا ولرو. که په نورو ملکونو کې داسې فکري مرکزونه شته چې د خپل ملک، سيمې او نړۍ حالات څاري، څېري، خپلو دولتونو او سياستوالو ته مشورې ورکوي، ورباندې فشار راوړي، ورسره کار کوي، نوي فکرونه پنځوي او له رقيب ملکونو سره سيالي کوي، په گاونډيو هېوادونو او د هغو په سياسي خوځښتونو اغيز کوي او د خپل ملک په گټه يې راڅرخوي. د مثال په توگه، يوازي په امريکا متحده ايالتونو کې تر 12000 زيات داسې فکري مرکزونه (Think Tanks) لکه د رنزا کارپورشن او نور شته چې خپل زيات په کار کاوه، په هندوستان کې په سلهاو شته او ورځ تر بلې زياتېږي، په پاکستان او بنگلاديش هر يوه کې تر دېرشو زيات داسې مرکزونه شته او همداسې نور درواخله نو مور افغانانو ته څه کول په کار دي؟ دا مرکزونه زيات علمي کسانو، ژورنالستان، ليکوالانو او په خپلو هېوادونو مينو کسانو رامنځته کړي او دولت هم ورسره مرسته کوي.

ښه مثالونه يې په قطر، مسکو او لاهور کې د همدې فکري او ستراتيژيکو مطالعاتو د مرکزو نو چې له خپلو دولتونو سره په همغږۍ کې کار کوي او زموږ سياسيون يې خپلو ملکونو ته وروغوښتل، د خپلو ملکونو ستراتيژيک اغيز په نړۍ او سيمه کې د افغانستان په نړيواله قضيه کې زيات ک او له يو بل سره سيالي کوي. که مور داسې مرکزونه رامنځته نه کړو نو تل به مو همدا حال وي.

که امريکا افغانی الاصله خليل زاد ستراتيژيست درلود روسانو هم يو نه بلکه د افغانانو ورته شخصيتونه درلودل چې له افغانستانه او زموږ له سياسي جوړښتونو بې ژور شناخت درلود افغان سياسيون يې مسکو ته وروغوښتل، بيا اوس گورو همدا کار په لاهور کې پاکستانيانو وکړ، په دوحه کې خو وختي کوم ورته نهاد او د ستراتيژيکو مطالعاتو مرکز د افغانانو په جرگه کولو کار کاوه.

خو راشه مور افغانانو ته چې څومره وروسته پاته يو، سياسيونو ته مو گوره چې د شاديانو غوندي خلکو پري پکې اچولي نن دلته او سبا هلته يې د خپل نظام په وړاندې استعمالوي او دوی فکر کوي چې مطرح خلک دي، دولت ته مو گوره چې هم زياته مزه يې نشته چې خپل قوتونه منظم او ستراتيژيک لوری ورکړي، روڼ اندو، نيمچه ليکوالانو او تحليلگرانو او ځوانانو ته مو ښه سوچ وکړئ چې قرآن هم کورته وروړي او بلنه ورکړي چې راځئ يو بل ته لاس ورکړو، د خپلو خلکو سياسي شعور لوړ کړو، فکري او ستراتيژيک مرکزونه رامنځته کړو، په دولت رنځه نيوکي او وړاندېزونه ورته وکړو او دا ملک يوازي په يو څو گډو ماتو دولتي کسانو نه جوړېږي خو والله که يې له خپله دريځه واړوي، ارو مرو درباندي شک کوی چې ستا مقصد به څه وي او يا به د منفي افکارو او نيوکو په خره سپور وي يوازي همدی به سم وي او نور به هر څوک ځاين وي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولی

دا تنظیمونه او پارټۍ خو پرېږده چې یوازې او یوازې د موهومي قدرت په خوب او خیال کې ورک دي او سیاست یوازې ورته په ټاکنو کې له یو بل سره د رسی کښولو او له بهرنیانو سره داد او معامله ښکاري. شرط د سره ترم ورشۍ، د خوارو پرگنو د ژوند د ښه کولو، د هغو د اولادونو د روزلو، د بیتیمانو د غم خوړلو او د ژوند د ښه کولو او یا هرې بلې ملي مسلې او د دوی د پلان په هکله ورنه تپوس وکړئ، تضمین یې کوم چې کوم پروگرام او فکر او هېڅ ځواب به نه لري او یا به درته ووایي مور خو دا او هغه خارجي قدرت کارته نه پرېږدي. باید سړی ورته ووایي: هو بهرنیان تل په هر ملک کې همداسې کوي، خو دا د ملک د خلکو، سیاسيونو او مشرانو یې مسؤلیت دی چې د خپلو ستونزو د حل لپاره لارې ومومي.

که ولسي جرگې ته وگورو، هلته به زیات دردمند وکیلان وي، خو زیاتو یې زموږ هیلې یې له خوارو سره خاورې کړې. گورو چې زموږ د سیاست، قانون جوړولو او تدبیر مرکز او د ملت کور یې د قومي، سمټي ناندريو او زورولو او تاوتریخوالي په ځای بدل کړ او د نړۍ په ستر کلي او د ملتونو په قطار کې یې زموږ په شرمندگۍ لا نور ورزیات کړل.

نو زه وایم رځئ گیله له بل چا زیاته په درد نه خوري، گیله یوازې له ځانه وکړو چې هېڅ نه کوو! هو، هېوادواله که د مسؤلیت احساس کوي همتاته وایم.

د یوه وینښ او بېدار ملت به تمه.
کابل، افغانستان.